

[Justitsministeren.]

ærede ordførere for den tilslutning, lovforslaget har fået, og denne tak kan jeg også udstrække til den sidste ærede taler, det ærede medlem hr. Diderichsen, som ikke optrådte som ordfører. Hvis jeg skulle give det ærede medlem hr. Diderichsen et fyldestgørende svar, skulle jeg nok have søgt vejledning og råd hos min kollega den højtærede kirkeminister. Hun har ikke været inddraget specielt i forhandlingerne; selvfølgelig har forslaget været forelagt i et ministermøde, men jeg kan her — uden at det skal danne skole at sige, hvad der forhandles på et ministermøde — meddele, at min højtærede kollega ikke havde indvendinger at gøre mod forslaget; jeg husker heller ikke, at hun fremsatte nogen rosende bemærkninger om forslaget. Jeg kan forstå, at det burde hun have gjort.

Det ærede medlem hr. Thomas Have rejste spørgsmålet om, hvorvidt vidnegodtgørelsen var rimelig, og fik her tilslutning fra de ærede medlemmer hr. Thestrup, hr. A. C. Normann og hr. Johan Asmussen; og når så mange rejser kritik over for bestemmelsen, er det klart, at vi må se at finde ud af, om vi kan få en bedre udformning. Det er jo ikke så længe siden, vi ændrede reglerne om vidnegodtgørelse — det er 4-5 år siden eller deromkring — jeg har selv været med til det, og vi syntes, det var et vældigt hop, vi tog dengang, specielt med bestemmelsen om, at der kunne gives erstatning for udgifter og tab, hvor sådanne i særlige tilfælde under særlige omstændigheder kunne godtgøres. Det er muligt, at bestemmelsen allerede nu trænger til at revideres, og jeg skal da gerne tilsige velvilje fra min side til at ændre bestemmelsen.

Det ærede medlem hr. Thomas Have spurgte også, om udtrykket i § 188, stk. 1, 3. punktum, hvor der står: „Må det antages, at et vidne har haft udgifter eller tab, som overstiger.“, skulle opfattes sådan, at så kan retten tillægge ham erstatning. Om det omfatter arbejdstab, er jeg ikke så helt sikker på; i hvert fald kan man ikke svare generelt ja dertil, for det kunne få vide konsekvenser; arbejdsindtægterne pr. time er jo meget forskellige. For den ene kan den være 100 kr.; i timen og for den anden 10 kr.; og efter hvilken norm skulle man så give erstatning for tabet? Jeg

vil ikke tro, at den, der kan godtgøre, at han har haft et arbejdstab på 500 kr. ved at være væk en halv dag, skulle kunne få tillagt et sådant beløb af dommeren; så langt kan vi ikke gå. Men vi kan da se på, om vi kan gøre bestemmelsen lidt smidigere.

Der var jo stort set tilslutning til lovforslaget fra alle sider. Enkelte kritiske bemærkninger har været fremsat. Det ærede medlem hr. Ib Thyregod mente, at bestemmelsen om de nærmestes fritagelse for vidnepligt var en for stor forenkling. Det er ikke alene en forenkling; det indeholder i virkeligheden en realitetsændring, og det er vel rimeligt i og for sig, at der gives retten et friere skøn over, hvem der i kraft af denne bestemmelse bør være fritaget. Vi har i anden sammenhæng drøftet spørgsmålet om retsstillingen ved uægteskabelige forbindelser. Det kunne jo meget vel tænkes, at mand og kvinde lever sammen uden at være gift og samleveren eller samleversken bliver indkaldt som vidne og retten må sige, at vedkommende hører til partens nærmeste og derfor bør være fritaget. Det er vel det, der ligger bag denne ændring i loven, og den synes jeg nok er værdifuld; i hvert fald vil det bekymre mig, om man skulle fravige denne formulering, men jeg er da naturligvis villig til også at forhandle herom.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod rejste også spørgsmålet, om ikke også andre personer end dem, der er nævnt her, skulle være fritaget. Han nævnte i den henseende folk, der er knyttet til private og halv-offentlige institutioner. Det ærede medlem gjorde selv opmærksom på — og det samme sagde det ærede medlem hr. Poul Dam — at det kunne være svært at finde en rimelig afgrænsning, og det er jo rigtigt, for autorisation alene er vel ikke nok. Jeg vil også tro, at hvis det blev kriteriet i denne relation, ville der nok komme adskillige, der ville bede om at få autorisation, og hvem skal man give den, og hvem skal man nægte den? Vi har f. eks. spørgsmålet med de autoriserede og ikke-autoriserede revisorer. Det spørgsmål har vi jo stadig løbende, og hvordan vi slipper ud af det spørgsmål, kan jeg heldigvis i denne situation sige hører under min kollega.

Der har været tale om afstandsbestemmelsen, om, at reglerne her går for vidt, og